

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 456

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 219 din 12 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2–4
Decizia nr. 322 din 17 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
424. — Hotărâre privind aprobarea normativelor de cheltuieli pentru organizarea la București a conferinței „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” în perioada 22—24 iunie 2016 și a unei vizite conexe de documentare pentru reprezentanți ai mass-mediei și lideri de opinie, specialiști în turism din străinătate, în perioada 24—27 iunie 2016, și pentru aprobarea cheltuielilor de transport internațional ale participanților	8
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
212. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Nagy Cornelia a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice	9
213. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Elena Ilie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
473. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru aprobarea Procedurii de finanțare a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 219

din 12 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Frâncu și Societatea F&M Bunkering Services — S.R.L. din municipiul Constanța în Dosarul nr. 5.759/118/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.338D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că Vasile Frâncu, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate, a formulat o cerere de acordare a unui nou termen de judecată, invocând imposibilitatea de prezentare în fața Curții Constituționale a avocatului desemnat să îl reprezinte, conform împuternicirii avocațiale depuse la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de amânare a soluționării cauzei.

5. Deliberând, Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată, apreciind că motivele invocate nu justifică amânarea soluționării cauzei, având în vedere faptul că, în cazul în care avocatul se află în imposibilitatea de a-și îndeplini serviciul profesional ce i-a fost încredințat, acesta își poate asigura substituția.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul, pe fond, reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 141 din 12 martie 2015 și Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.759/118/2014, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Frâncu și Societatea F&M Bunkering Services —

S.R.L. din municipiul Constanța într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că reglementarea legală criticată este neconstituțională, deoarece din perspectiva art. 488 din noul Cod de procedură civilă, în materia recursului de contencios administrativ, calea de atac nu ar mai fi devolutivă (apelul), ci doar extraordinară (recursul), exercitată pentru stricte motive de nelegalitate, expres prevăzute de lege. O asemenea reglementare este nouă, nu doar sub aspectul noilor prevederi aplicabile ale Codului de procedură civilă, ci și al noii concepții legislative asupra recursului în contencios administrativ, având în vedere că „recursul se transformă dintr-o cale de atac extrem de permisivă, care facilita analiza cauzei sub toate aspectele — în virtutea prevederilor art. 304¹ din vechiul Cod de procedură civilă, într-o cale extraordinară de atac prohibitivă, limitată doar la stricte motive de nelegalitate și, în plus, subsidiară unui unic grad devolutiv de jurisdicție.” În opinia autorilor excepției, această modificare a instituției juridice a recursului în contencios administrativ s-ar datora unui singur text de lege, și anume art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, criticat în prezenta cauză, precum și interpretării date acestui text de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 747/2014. În acest context, apreciază că în motivarea deciziei precitate, Curtea „a acționat ca instanță de judecată, omițând limitele de competență materială impuse acesteia de art. 126 din Constituția României”, o asemenea competență revenind doar Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, așa încât aceștia consideră că se impune (re) sesizarea instanței de contencios constituțional.

9. Prin urmare, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că noua concepție asupra recursului în materia contenciosului administrativ se impune a fi reanalizată în acord cu regulile de interpretare a normelor juridice. Arată, astfel, că din interpretarea coroborată a prevederilor art. 7 alin. (1) și (2) cu cele ale alin. (3) din Legea nr. 76/2012 reiese că prevederile art. 7 alin. (3) nu întrunesc condițiile de claritate, previzibilitate și accesibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității. Totodată, arată că din interpretarea literară a reglementării criticate, normele art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 nu sunt decât norme de excludere a situațiilor prevăzute de art. 7 alin. (1) și (2), acestea din urmă fiind și ele, la rândul lor, norme juridice de excludere a unei terminologii anterioare, și nu de prescriere a unei anumite căi de atac. Astfel, în opinia autorilor excepției, „excluderea unei terminologii nu echivalează cu excluderea unei căi de atac și a unui grad de jurisdicție, numai pentru că terminologia ar deține, în mod interpretabil, anumite conotații juridice”. Apreciază, deci, că „excluderea unei căi de atac și a unui grad de jurisdicție nu trebuie să reiasă pe bază de interpretare”.

10. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Apreciază, astfel, că prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 nu contravin

art. 129 din Constituție, legiuitorul având în mod exclusiv aptitudinea de a stabili sistemul căilor de atac al hotărârilor judecătorești, astfel încât nemulțumirile autorilor excepției, vizând lipsa caracterului devolutiv al recursului, pot fi rezolvate numai în cadrul procesului legislativ, de lege *ferenda*.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014 și Decizia nr. 141 din 12 martie 2015, decizii prin care s-a constatat constituționalitatea prevederilor de lege criticate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căreia „(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în materie de contencios administrativ și fiscal, inclusiv în materia azilului.*”

16. În susținerea neconstituționalității prevederilor legale criticate, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 4 și art. 2 din Protocolul 7 ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 20 „*Tratatul internațional privind drepturile omului*” și art. 148 alin. (2) potrivit căruia „*ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare*”, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 31 alin. (2) care prevede că „*autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal*”, și art. 52 referitor la „*Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*”.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate în prezenta cauză au mai format obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015, și Decizia nr. 141 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 7 mai 2015, prin care Curtea a constatat că prevederile de lege criticate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

18. Prin deciziile menționate, Curtea a reținut că natura juridică a recursului în sistemul căilor de atac împotriva

hotărârilor judecătorești a cunoscut modificări de-a lungul timpului, recursul fiind considerat uneori o cale de atac ordinară, alteori, deși considerat o cale extraordinară de atac, el putea fi exercitat și pentru motive de netemeinicie a hotărârii, pentru ca în prezent, în noua reglementare a acestei instituții juridice, recursul să fie calificat ca fiind o cale extraordinară de atac, exclusiv pentru motive de nelegalitate a hotărârii. Prin prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă, care consacră motivele de casare ale unor hotărâri judecătorești, legiuitorul a acordat o eficiență sporită principiului conform căruia recursul este o cale de atac nedevelopativă. Astfel, spre deosebire de vechea reglementare, care institua posibilitatea examinării cauzei sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, noile norme nu mai prevăd nicio excepție de la regula mai sus amintită.

19. Curtea a constatat că după adoptarea noului Cod de procedură civilă, în materia contenciosului administrativ este menținut sistemul dublului grad de jurisdicție, respectiv, instanțele de fond care soluționează litigiile de contencios administrativ sunt, după caz, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor sau ale curților de apel, fiind menținută, de asemenea, prin prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond. Astfel, și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, recursul împotriva hotărârii instanței de fond se exercită în condițiile prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în termen de 15 zile de la comunicare, acesta fiind suspensiv de executare. Curtea a reținut că, în materia contenciosului administrativ, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Norma specială cuprinsă în art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a rămas aplicabilă și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, situație reglementată expres în art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia, în materia contenciosului administrativ și fiscal, precum și în materia azilului, nu este prevăzută calea de atac a apelului.

20. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare. În cazul admiterii recursului, instanța casează sentința și rejudecă procesul în fond. Casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este permisă o singură dată în cursul unui proces, în două cazuri expres și limitativ prevăzute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, și anume atunci când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul sau dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului. Nu se poate dispune casarea cu trimitere dacă judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, în acest caz urmând ca instanța de recurs să caseze sentința și să rejudece litigiul în fond.

21. De asemenea, în jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, Curtea a reținut că „legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac”. Astfel, „în materia contenciosului administrativ, spre deosebire de dreptul comun unde hotărârile pronunțate în

primă instanță pot fi atacate cu apel cu toate consecințele care decurg din aceasta, [...] potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, legiuitorul a optat pentru menținerea căii de atac a recursului, și nu pentru înlocuirea acestuia cu calea de atac a apelului. În lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele pe calea reculului. Așadar, ca urmare a acestei excluderi, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului.”

22. Astfel, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, „*Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.*” Prin Decizia nr. 679 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 16 iunie 2009, și Decizia nr. 549 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, instanța de control constituțional a reținut că dispozițiile art. 129 din Constituție „conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate, de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii. În plus, art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect, de aici se desprinde concluzia că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative ca cea cuprinsă în textul de lege criticat. De altfel, această opțiune a legiuitorului a fost impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecării, aceasta fiind una dintre caracteristicile acțiunii în contencios administrativ.” S-a reținut, totodată, că, „potrivit art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în cazul în care recursul este admis, fondul cauzei va fi examinat din nou, fie chiar de către instanța de recurs, fie de către prima instanță, după casarea cu trimitere sau ca urmare a constatării că prima instanță nu a judecat fondul. Partea interesată va avea astfel posibilitatea de a-și realiza o apărare eficientă.”

23. De asemenea, referitor la critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are

caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, prin Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea a reținut că „dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă”. În același sens, este și Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, prin care Curtea, analizând o critică referitoare la lipsa posibilității de a declara și calea de atac a apelului împotriva hotărârii instanței de contencios administrativ, a reținut că „este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție. Chiar și reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, respectiv art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală, nu și în cauzele de natură administrativă.”

24. În fine, în jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 423 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 septembrie 2014, Curtea a statuat că „exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecării.” Ca atare, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Frâncu și Societatea F&M Bunkering Services — S.R.L. din municipiul Constanța în Dosarul nr. 5.759/118/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 322

din 17 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (2)
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 259/329/2015 (2.109/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.430D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar partea Romsilva — Direcția Silvică Teleorman a depus o cerere prin care solicită judecata în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 690 din 20 octombrie 2015 prin care au fost dezlegate probleme similare legate de norma referitoare la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală referitoare la rezolvarea acțiunii civile în procesul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 259/329/2015 (2.109/2015), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei hotărâri judecătorești în care s-a făcut aplicarea dispozițiilor referitoare la acordul de recunoaștere a vinovăției.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate afectează principiul egalității în fața legii și dreptul la un proces echitabil, deoarece, din reglementarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției, se observă că partea civilă este exclusă de la negociere — deși prezența sa ar fi utilă — iar în cazul în care se încheie un astfel de acord i se anihilează acestei părți dreptul de a beneficia de soluționarea acțiunii civile în cadrul procesului penal, cu toate garanțiile specifice acestuia. Așa fiind, apare ca fiind o inegalitate între părțile civile din dosarele în care s-a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției și părțile civile din celelalte dosare sau pur și simplu raportat la aceeași parte civilă vătămată de către doi inculpați dintre care doar unul a încheiat însă un astfel de acord. În aceste condiții, partea civilă va beneficia de garanțiile procesului penal în special pe aspectul măsurilor specifice, precum perchezițiile și ridicarea silită de

înscrisuri, în cazul în care nu s-a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției și, respectiv nu va beneficia de aceste garanții în cazul în care inculpatul va încheia un astfel de acord.

7. Se observă cu ușurință, susține instanța de judecată, că există o discriminare juridică între două situații absolut similare, în care partea civilă nu poate determina în niciun fel acțiunea inculpatului, iar tratamentul juridic diferențiat nu are la bază vreun obiectiv rezonabil care să poată fi acceptat pentru un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. În sfârșit, se mai susține că partea civilă trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de garanțiile specifice procesului penal, deoarece, în caz contrar, ar lipsi însă rațiunea instituirii acțiunii civile în cadrul procesului penal și ar trebui, eventual, ca în toate cazurile părțile civile să se adreseze doar instanței civile, situație pe care instanța o consideră inacceptabilă.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În subsidiar, se arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece persoanele — părți civile care au încheiat o tranzacție sau un acord de mediere se află în altă situație juridică de cea a persoanelor — părți civile care nu au încheiat un astfel de act. Totodată, prevederile criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, câtă vreme nu împiedică partea civilă care a decis să nu încheie o tranzacție sau un acord de mediere cu privire la acțiunea civilă să apeleze la o instanță de judecată civilă care să se bucure de jurisdicție deplină, adică să analizeze cauza atât în ce privește aspectele de fapt, cât și în cele de drept. În plus, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este împușă pentru toate cazurile nici de Constituție, nici de vreun tratat internațional la care România este parte.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt neconstituționale. Astfel, principiul egalității cetățenilor în fața legii impune statului asigurarea unui cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor aflate în situații juridice similare, în așa fel încât acestea să fie egale în drepturi, fără privilegii și fără discriminări. În cauza de față, dacă nu s-ar fi încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, persoana vătămată se putea constitui parte civilă în procesul penal, sens în care ar fi beneficiat de o serie de dispoziții, cum ar fi administrarea din oficiu a probelor pentru stabilirea existenței faptei și a vinovăției inculpatului, scutirea de la cheltuieli legate de acțiune în fața instanțelor civile, respectiv plata taxei judiciare de timbru și durata rezonabilă a procesului. Însă, având în vedere că acțiunea civilă a rămas nesoluționată, persoana vătămată este obligată să formuleze acțiune separată în fața instanței civile în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei respective, suportând toate rigorile impuse de legea procesual civilă referitoare la învestirea instanței civile

cu o cerere de chemare în judecată care va respecta regulile stabilite de art. 194—200 din Codul de procedură civilă, inclusiv cu privire la obiectul cererii și valoarea lui, precum și indicarea dovezilor și administrarea probatoriului. În acest sens se mai arată că potrivit art. 249 din Codul de procedură civilă sarcina probei revine persoanei care a suferit prejudiciul și aceasta trebuie să demonstreze existența faptei ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu și legătura de cauzalitate. De asemenea, potrivit art. 197 din Codul de procedură civilă acțiunea prin care se cere recuperarea unui prejudiciu este, de regulă, o acțiune evaluabilă în bani, și trebuie timbrată la valoare.

12. Or, în aceste condiții, persoana vătămată care a suferit un prejudiciu material ori a cărei integritate corporală sau sănătate a avut de suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte penale, trebuie să avanseze noi cheltuieli judiciare. În acest mod, tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care se află în aceeași situație juridică, respectiv a celor care solicită recuperarea prejudiciului suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte penale pentru care s-a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, dar care nu mai face obiectul acțiunii penale, este determinat, în principiu, de un element exterior conduitei procesuale a părții civile, în speță, de încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

13. Totodată, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea normei care instituie un privilegiu ori o discriminare. Prin urmare, Avocatul Poporului apreciază că se aplică un tratament diferit între părțile civile din dosarele în care s-a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției și părțile civile din dosarele în care nu s-a încheiat un astfel de acord, fără ca tratamentul juridic să aibă o justificare rezonabilă și obiectivă.

14. În ce privește accesul liber la justiție, Avocatul Poporului arată că acesta nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului de acces la justiție sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta.

15. Dispozițiile legale criticate sunt în contradicție cu dreptul la un proces echitabil și cu principiul egalității armelor părților în proces, ca element component al dreptului la un proces echitabil, întrucât partea civilă nu mai beneficiază de garanțiile specifice procesului penal, datorită faptului că instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă în cazul în care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă.

16. Din analiza textului de lege criticat reiese că partea civilă nu ar trebuie să se mai adreseze instanței penale, ci doar instanței civile, aspect care ar fi lipsit de raționament, cu atât mai mult cu cât soluționarea laturii civile a procesului depinde și de stabilirea existenței faptei penale și a vinovăției inculpatului judecat în cauză.

17. În plus, potrivit art. 479 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, iar potrivit art. 478 alin. (3) din același cod, acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat atât de către procuror, cât și de către inculpat, astfel partea civilă este exclusă de la negociere, fiindu-i anihilat dreptul de a beneficia de soluționarea acțiunii civile în cadrul procesului penal.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 486 alin. (2), cu denumirea marginală *Soluționarea acțiunii civile*, din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „(2) În cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă. În această situație, hotărârea prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile.”

21. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi* și art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate dispun cu privire la obligația instanței penale de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă în cazul în care a admis acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat o tranzacție sau un acord de mediere cu privire la aspectele civile. În acest caz hotărârea penală astfel pronunțată nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile.

23. Autorul excepției critică aceste prevederi deoarece afectează principiul egalității cetățenilor în fața legii și dreptul la o procedură echitabilă al persoanelor vătămăte/părților civile care nu mai beneficiază de garanțiile specifice procesului penal și care, pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, se pot adresa numai instanței civile. Cu alte cuvinte, instanța civilă competentă să se pronunțe asupra aspectelor civile ce izvorăsc din săvârșirea unei infracțiuni nu ar fi o instanță care să ofere părților litigante un proces echitabil.

24. Cu privire la aceste critici, Curtea reține că prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 26 mai 2015, a statuat că soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, este neconstituțională. Drept urmare, instanța de fond competentă să se pronunțe asupra acordului de recunoaștere a vinovăției va cita persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente și le va asculta dacă, legal citate, acestea sunt prezente (paragraful 69).

25. Așa fiind, partea interesată are posibilitatea să-și exprime poziția în cadrul unei proceduri contradictorii cu privire la admiterea sau respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției. Împrejurarea că între părți nu s-a încheiat o tranzacție sau un acord de mediere cu privire la acțiunea civilă nu lipsește partea civilă de dreptul de a se adresa unei instanțe independente și imparțiale pentru soluționarea aspectelor civile. În acest sens, prin Decizia nr. 690 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 27 noiembrie 2015, paragrafele 18—23, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală potrivit cărora „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j), precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă*” sunt constituționale. Cu acel prilej s-a reținut tendința noului Cod de procedură penală de a acorda prioritate soluționării, în cadrul procesului penal, a acțiunii penale și de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă contribuie la soluționarea cu celeritate a cauzelor

penale. Prin aceasta nu se neglijează interesul legitim al părților civile de a obține repararea într-un termen cât mai scurt a prejudiciilor produse prin infracțiuni, deoarece noul Cod de procedură penală reglementează suficient garanții pentru partea civilă din procesul penal care să înlesnească repararea, pe calea acțiunii exercitate în fața instanței civile, în mod just și integral și într-un termen rezonabil a pagubei cauzate prin fapta ilicită a inculpatului, astfel încât dreptul la un proces echitabil al acesteia să fie respectat.

26. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit normelor procesuale penale ale art. 28 alin. (1) teza a doua, instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite — în același sens fiind și art. 1.365 din Codul civil. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală, hotărârea prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției **nu are autoritatea de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului** în fața instanței civile. Aceasta reprezintă o deplasare a concepției noului cod de la teoria unității culpelor penală și civilă la teoria dualității acestor culpe. În aceste condiții, instanța civilă va putea constata existența unei culpe civile a inculpatului, chiar dacă instanța penală nu a constatat existența unei culpe penale a acestuia.

27. De asemenea, legiuitorul a prevăzut în art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală că persoana vătămată sau succesorii acesteia, care s-au constituit parte civilă în procesul penal, pot introduce acțiune la instanța civilă dacă, prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă stabilind că **probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile**. Așadar, pentru că probele administrate în cursul procesului penal sunt utile pentru aflarea adevărului cu privire la fapta civilă delictuală comisă de inculpat, ele pot fi folosite în fața instanței civile.

28. Totodată, Curtea a mai reținut, ca o altă garanție a reparării prejudiciului creat prin fapta ilicită, că, potrivit art. 397 alin. (5) teza întâi din Codul de procedură penală, în cazul în care, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (5), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, măsurile asigurătorii [privind reparațiile civile] se mențin.

29. În sfârșit, s-a mai reținut că, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (8) din același cod, **cheltuielile cu taxa judiciară de timbru și timbru judiciar aferente acțiunii civile exercitate la instanța civilă împotriva inculpatului și, după caz, a părții responsabile civilmente sunt eliminate**, acestea stabilind că acțiunea civilă având ca obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului și părții responsabile civilmente, exercitată la instanța civilă, este scutită de taxă judiciară de timbru. Mai mult, prin Decizia nr. 387 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 27 iulie 2015, Curtea,

admițând excepția de neconstituționalitate, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în măsura în care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile referitoare la despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând dintr-o cauză penală în condițiile în care fapta cauzatoare de prejudiciu, la momentul săvârșirii acesteia, era prevăzută ca infracțiune.

30. Totodată, Curtea a reținut că repararea, pe calea acțiunii exercitate în fața instanței civile, a pagubei cauzate prin fapta ilicită a inculpatului, așadar soluționarea de către instanța specializată în acest domeniu a litigiului de natură civilă determină o protecție sporită a dreptului la un proces echitabil al părții civile din procesul penal.

31. Așa fiind, Curtea constată că argumentele și soluția avute în vedere cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 690 din 20 octombrie 2015 își mențin valabilitatea și în cauza de față cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală.

32. Referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate afectează principiul egalității cetățenilor în fața legii, Curtea constată că nu poate fi primită, deoarece egalitatea nu înseamnă uniformitate, sens în care Legea fundamentală nu consacră dreptul de acces unanim la o instanță penală, părțile civile din procesele penale având posibilitatea de a-și recupera deopotrivă prejudiciul și în fața unei instanțe civile. În plus, odată admis acordul de recunoaștere a vinovăției cu privire la un anumit inculpat, atunci toate părțile civile prejudiciate de fapta acestuia se vor adresa separat instanței civile, iar, în măsura în care, nu este admis acordul, acțiunea civilă urmează a fi dezlegată în fața instanței penale pentru părțile civile din acel dosar penal. Totodată, nu poate fi pus semnul egalității între părțile civile din toate dosarele penale, deoarece fiecare dintre acestea se află în situații juridice diferite. Drept urmare, nu poate fi primită critica potrivit căreia se creează o inegalitate între părțile civile din dosarele în care s-a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției și părțile civile din celelalte dosare.

33. De altfel, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității armelor constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil care urmărește crearea unui just echilibru procesual între părțile aflate într-un litigiu, însă acest principiu nu presupune o egalitate formală, în sensul reglementării unor proceduri identice indiferent de statutul juridic sau calitatea procesuală a părților, ci o egalitate materială, în sensul că prin procedurile, chiar diferit reglementate, să se ajungă la echitate procesuală între părți, cu alte cuvinte să se ajungă la o egalitate de rezultat (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2015, paragraful 19).

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 259/329/2015 (2.109/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind aprobarea normativelor de cheltuieli pentru organizarea la București a conferinței „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” în perioada 22—24 iunie 2016 și a unei vizite conexe de documentare pentru reprezentanți ai mass-mediei și lideri de opinie, specialiști în turism din străinătate, în perioada 24—27 iunie 2016, și pentru aprobarea cheltuielilor de transport internațional ale participanților

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă normativele de cheltuieli pentru organizarea de către Autoritatea Națională pentru Turism, la București, a conferinței „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” în perioada 22—24 iunie 2016, precum și a unei vizite conexe de documentare pentru reprezentanți ai mass-mediei și lideri de opinie, specialiști în turism din străinătate, cu precădere din țările membre ale Organizației Mondiale a Turismului, în perioada 24—27 iunie 2016.

Art. 2. — Se aprobă cheltuielile cu transportul internațional pentru 26 de participanți la conferința „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” și la vizita conexă de documentare, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Prin derogare de la prevederile cap. I pct. 4 din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991, cu modificările ulterioare, se aprobă organizarea a două mese

oficiale ale participanților la conferința „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” și la vizita conexă de documentare, potrivit anexei.

Art. 4. — Prin derogare de la prevederile cap. II pct. 2 din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991, cu modificările ulterioare, se aprobă cheltuielile pentru participarea unui număr de 100, respectiv 200 de persoane la cele două mese oficiale menționate la art. 3.

Art. 5. — Finanțarea cheltuielilor pentru organizarea manifestărilor prevăzute la art. 1, 2 și 4 se suportă din bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, în limita prevederilor bugetare aprobate pe anul 2016 la capitolul 87.01 „Programul de marketing și promovare turistică”, titlul 20 „Bunuri și servicii” și, în completare, în limita sumei de 92.190 lei fără TVA/108.648 lei cu TVA inclus, de la capitolul 51 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, conform anexei.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul economiei, comerțului

și relațiilor cu mediul de afaceri,

Sorana Baci,

secretar de stat

București, 16 iunie 2016.

Nr. 424.

p. Ministrul afacerilor externe,

Daniel Ioniță,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Enache Jiru,
secretar de stat

ANEXĂ

NORMATIVELE DE CHELTUIELI

pentru organizarea de către Autoritatea Națională pentru Turism a conferinței „Un management integrat de calitate privind destinațiile turistice garanția competitivității” în perioada 22—24 iunie 2016 și a unei vizite conexe de documentare pentru reprezentanți ai mass-mediei și lideri de opinie, specialiști în turism din străinătate, în perioada 24—27 iunie 2016, și pentru aprobarea cheltuielilor de transport internațional ale participanților

Nr. crt.	Tip acțiune/cheltuieli	Suma
1.	Cheltuieli pentru mese oficiale Masă oficială 22 iunie 100 de persoane x 60 lei/persoană Masă oficială 23 iunie 200 de persoane x 60 lei/persoană	18.000 lei fără TVA/19.620 lei cu TVA 6.000 lei fără TVA/6.540 lei cu TVA 12.000 lei fără TVA/13.080 lei cu TVA
2.	Cheltuieli de transport internațional pentru 26 de persoane, din care: 4 reprezentanți ai Organizației Mondiale a Turismului 7 paneliști 15 jurnaliști internaționali	74.190 lei fără TVA/89.028 lei cu TVA
	TOTAL	92.190 lei fără TVA/108.648 lei cu TVA inclus

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Nagy Cornelia a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Finanțelor Publice

Având în vedere solicitarea formulată de Ministerul Finanțelor Publice prin Adresa nr. 8.342 din 1 iunie 2016, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/3.874 din 13 iunie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nagy Cornelia a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 17 iunie 2016.
Nr. 212.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Elena Ilie a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Finanțelor Publice

Având în vedere propunerea Ministerului Finanțelor Publice, formulată prin Adresa nr. 8.342 din 1 iunie 2016, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/3.874 din 13 iunie 2016, precum și Avizul favorabil nr. 30.484/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Elena Ilie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Ilie exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 17 iunie 2016.
Nr. 213.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de finanțare a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii

Având în vedere:

- Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000;
 - Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se aprobă Procedura de finanțare a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi difuzat tuturor direcțiilor de specialitate.

Art. 3. — La data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 167/2015 privind aprobarea Procedurii de finanțare a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute

în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, altele decât cele care nu sunt prevăzute în Metodologia-cadru referitoare la finanțarea programelor sportive de utilitate publică ale structurilor sportive de drept privat din fonduri de la bugetul de stat și din venituri proprii ale Ministerului Tineretului și Sportului, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 13/2015, și în Metodologia de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2015, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 132/2015, și nu fac obiectul activității de excelență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 9 aprilie 2015, se abrogă.

p. Ministrul tineretului și sportului,
Georgeta Narcisa Lecușanu,
secretar de stat

București, 24 mai 2016.
Nr. 473.

ANEXĂ

PROCEDURA DE FINANȚARE

a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii

Temeiul legal:

- Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare
- Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare
- Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000
- Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare
- Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

(1) Prezenta procedură se aplică următoarelor tipuri de activități:

a) activități de promovare a educației fizice și sportului și a valorilor și politicilor europene privind toleranța, fairplay-ul,

prevenirea violenței pe terenurile de sport și în tribune, lupta împotriva dopajului;

b) activități de promovare și dezvoltare a relațiilor și schimburilor internaționale în domeniul sportului prin misiuni sportive internaționale;

c) activități sportive internaționale pentru persoanele cu dizabilități, prin Comitetul Național Paralimpic și federații sportive naționale.

(2) Prin prezenta procedura se stabilesc cerințele, criteriile și modul de finanțare din bugetul de venituri proprii ale Ministerului Tineretului și Sportului, pe principii de transparență și nediscriminare.

ARTICOLUL 2

Principii generale

Principiile care stau la baza finanțării sunt:

a) libera concurență — asigurarea condițiilor pentru ca o federație sportivă națională care propune organizarea unei activități sportive de excelență să aibă dreptul de a deveni beneficiar în condițiile legii;

b) eficacitatea utilizării fondurilor aprobate în baza evaluării cererii de finanțare în raport cu cerințele impuse;

c) transparența — punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii de finanțare;

d) tratamentul egal — aplicarea în mod nediscriminatoriu a criteriilor și a cerințelor pentru atribuirea contractului de finanțare, astfel încât orice solicitant care depune o cerere de finanțare să beneficieze de șanse egale;

e) anualitatea — derularea întregii proceduri de finanțare în cadrul anului calendaristic în care s-a acordat finanțarea.

ARTICOLUL 3

Criterii de finanțare

Atribuirea finanțării se face pe baza următoarelor criterii:

— organizarea de acțiuni și misiuni internaționale prin arborarea tricolorului;

— organizarea/participarea în competiții internaționale prin acordare de șanse egale persoanelor cu dizabilități;

— categorii de sportivi — seniori, tineret, juniori;

— alte acțiuni/activități de promovare și reprezentare cu incidență în sport.

ARTICOLUL 4

Cerințe de calificare

(1) Documentele necesare în vederea finanțării sunt următoarele:

— cererea de finanțare privind finanțarea activității de promovare și reprezentare (se precizează denumirea activității, scopul, locația, perioada de desfășurare, bugetul estimativ.);

— manualul acțiunii (unde este cazul);

— invitație de participare (unde este cazul);

— regulamentul competiției;

— devizul de cheltuieli estimative;

— declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal.

(2) Devizul de cheltuieli estimative se întocmește în urma propunerii unui buget estimativ, care reprezintă totalitatea surselor de finanțare (venituri proprii, alte surse) necesare realizării activității de promovare și reprezentare, detaliate pe categorii de cheltuieli, conform normelor legale în vigoare, respectiv Normelor financiare pentru activitatea sportivă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 311/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Devizul de cheltuieli estimative se întocmește având în vedere următoarele:

— bugetul să corespundă cu limitele legale pentru fiecare categorie de cheltuieli;

— bugetul să reflecte costurile necesare realizării proiectului;

— bugetul să se întocmească exclusiv în lei;

— cheltuielile să fie oportune și justificate;

— cheltuielile să fie efectuate pe perioada de desfășurare a proiectului;

— cheltuielile să fie identificabile și verificabile.

(4) Cererea de finanțare are caracter ferm și obligatoriu din punctul de vedere al conținutului și trebuie semnată, pe propria răspundere, de către reprezentantul legal al solicitantului sau de către o persoană împuternicită legal de acesta. La completarea cererii de finanțare solicitantului îi este obligată de a furniza clarificări în scris pentru a asigura claritatea activității, în special cu privire la modul în care vor fi atinse obiectivele.

ARTICOLUL 5

Depunerea cererilor de finanțare

În vederea depunerii cererilor de finanțare, solicitantul trebuie să urmeze următoarea procedură:

a) Dosarul conținând documentele menționate la art. 4 alin. (1) se va depune la registratura Ministerului Tineretului și Sportului.

b) Adresa de depunere:

ADRESA

Ministerul Tineretului și Sportului

Strada Vasile Conta nr. 16

Direcția Dezvoltarea Sportului pentru Toți

Evaluare de cereri de finanțare pentru activitatea sportivă de promovare și reprezentare prin sport

ARTICOLUL 6

Verificarea și evaluarea solicitărilor de finanțare

Comisia de verificare a documentelor privind cerințele de calificare și evaluare a solicitărilor va fi numită prin ordin al ministrului tineretului și sportului și va fi alcătuită dintr-un număr impar de membri.

Comisia are următoarele atribuții:

— verifică dacă documentația depusă este completă și dacă îndeplinește cerințele de calificare;

— analizează și evaluează cererile de finanțare în conformitate cu criteriile de finanțare, criteriile de eligibilitate și stabilește oportunitatea finanțării activității și propune valoarea finanțării, în limita bugetului Ministerului Tineretului și Sportului cu această destinație;

— întocmește un raport referitor la cererile evaluate și îl înaintează, în vederea aprobării, conducerii Ministerului Tineretului și Sportului.

ARTICOLUL 7

Criterii de eligibilitate

Pentru a participa la evaluarea cererilor de finanțare a activității de promovare și reprezentare, federațiile sportive naționale trebuie să aibă încheiat cu Ministerul Tineretului și Sportului un contract de finanțare pentru anul în curs.

ARTICOLUL 8

Evaluarea cererilor de finanțare a activității de promovare și reprezentare

(1) Atribuirea contractelor de finanțare se face exclusiv pe baza evaluării cererilor, procedură care permite atribuirea unui contract de finanțare din venituri proprii ale Ministerului Tineretului și Sportului, efectuată de o comisie numită prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(2) Propunerile pentru finanțarea activității sportive de promovare și reprezentare vor fi evaluate de către comisia prevăzută la alin. (1), în limita unui fond anual aprobat de către Ministerul Tineretului și Sportului cu această destinație.

ARTICOLUL 9

Modul de finanțare

(1) Finanțarea federațiilor sportive naționale/Comitetului Național Paralimpic se va face pe bază de contract.

(2) Din contractul de finanțare a activității sportive de promovare și reprezentare face parte anexa cu devizul de cheltuieli aprobat de Ministerul Tineretului și Sportului.

(3) Nu se admite modificarea devizului de cheltuieli anexă la contract așa cum a fost el aprobat de Ministerul Tineretului și Sportului în urma evaluării și propunerii de finanțare.

ARTICOLUL 10

Modalități de decont

Decontul va fi prezentat în lei și se va întocmi în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare, pentru categoriile și tarifele de cheltuieli din aceasta.

ARTICOLUL 11

Efectuarea plăților

(1) Ministerul Tineretului și Sportului va vira beneficiarului numai sumele care corespund cheltuielilor eligibile ale activității, după verificarea documentelor justificative și a facturii emise de către beneficiar.

(2) Plata cheltuielilor se va face pe bază de decont înaintat de Federația Sportivă Națională (*Federația*) la care se vor prezenta documente justificative.

(3) Federația va beneficia de un avans de 30% din valoarea finanțării, urmând ca la prezentarea decontului cu documente justificative să se facă plata după verificarea actelor de justificare a cheltuielilor.

(4) Cheltuielile prevăzute în contract, precum și achizițiile publice se efectuează în condițiile legii, respectiv cu respectarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare. O copie

a dosarului achizițiilor realizate în cadrul proiectului va fi înaintată Ministerului Tineretului și Sportului împreună cu decontul de cheltuieli.

ARTICOLUL 12

Circuitul de decontare

(1) Decontul acțiunii de promovare și reprezentare care presupune adresa de înaintare cu decontul de cheltuieli, documentele justificative în copie conform cu originalul, raportul de imagine și raportul de evaluare se depun la registratura Ministerului Tineretului și Sportului.

(2) Documentația de decontare se transmite de la registratură la direcția de specialitate care verifică următoarele:

— activitatea corespunde scopului și obiectivelor propuse prin contractul de finanțare;

— în urma evaluării Federația a respectat condițiile contractuale: loc de desfășurare, perioadă, obiective propuse și realizate;

— activitatea este înscrisă în calendarul internațional al federației internaționale de specialitate;

— devizul estimativ la contractul de finanțare corespunde cu decontul transmis de Federația Sportivă Națională.

(3) Direcția de specialitate transmite, în urma verificării, direcției economice dosarul de decont pentru viza CFP. După avizarea CFP și CFPD, direcția de specialitate va întocmi ordonanțarea de plată pentru cheltuielile eligibile și o va transmite Direcției economice și patrimoniu pentru plată.

ARTICOLUL 13

Contractul de finanțare

Contractul de finanțare a activității de promovare și reprezentare a României prin sport, cuprinzând anexa nr. 1 — Deviz de cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea activității, anexa nr. 2 — Parametrii sportivi de realizat, anexa nr. 3 — Obiective de realizat estimate, face parte integrantă din prezenta procedură de finanțare.

ANEXĂ
la procedura de finanțare

CONTRACT DE FINANȚARE a activităților de promovare și reprezentare prin sport

Nr. /

În temeiul dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă și ale Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 473/2016 privind aprobarea procedurii de finanțare a activităților de promovare și reprezentare prin sport, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii,

și în baza Raportului Comisiei de analiză și evaluare nr. /

între:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante

Ministerul Tineretului și Sportului, cu sediul în București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2, cod fiscal 26604620, cont nr., deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, reprezentat prin — ministru și director economic, pe de-o parte,

și Federația Sportivă Națională/Comitetul Național Paralimpic

....., cu sediul în, str., nr., județul, codul fiscal nr., tel./fax, având contul nr., deschis la Banca, sucursala, reprezentată de, având funcția de, pe de altă parte,

ARTICOLUL 2

Obiectul contractului

(1) Obiectul prezentului contract îl constituie finanțarea din venituri proprii cu suma de lei, de către Ministerul Tineretului și Sportului, a organizării de către Federația/Comitetul Național Paralimpic a

Federația se obligă să realizeze activitatea de promovare și reprezentare prin sport întocmai, în modul, în perioada și în condițiile prevăzute prin prezentul contract.

(2) Suma prevăzută la art. 2 alin. (1) va fi acordată Federației/Comitetului Național Paralimpic ca finanțare în cuantumul și pentru categoriile de cheltuieli aprobate de către Comisia de evaluare și selecție, conform anexei nr. 1 — Deviz de cheltuieli pe naturi de cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea activității de promovare și reprezentare prin sport.

(3) Parametrii sportivi de realizat vor fi prevăzuți în anexa nr. 2

(4) Obiectivele de rezultat estimate vor fi prevăzute în anexa nr. 3.

(5) Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul contract.

ARTICOLUL 3

Modalități de plată

Din suma prevăzută la art. 2 alin. (1) se acordă un avans de 30% la începutul acțiunii și diferența se acordă la finalizarea acțiunii pe baza decontului și a documentelor justificative prezentate.

ARTICOLUL 4

Durata contractului

Prezentul contract produce efecte de la data semnării sale de către ambele părți până la data de (dată care va coincide cu data finalizării acțiunii).

ARTICOLUL 5

Drepturile Ministerului Tineretului și Sportului

Ministerul Tineretului și Sportului are dreptul să solicite următoarele: decontul de cheltuieli împreună cu documentele justificative certificate cu originalul, raportul de imagine, promovarea Ministerului Tineretului și Sportului, sigla, raportul de evaluare a activității de promovare și reprezentare sau orice alte date privind derularea acestuia.

ARTICOLUL 6

Obligațiile Ministerului Tineretului și Sportului

Ministerul Tineretului și Sportului are obligația să pună la dispoziția Federației/Comitetului Național Paralimpic suma prevăzută la art. (2) alin. (1) la termenele și în condițiile stabilite în prezentul contract.

ARTICOLUL 7

Drepturile Federației

Federația are dreptul să primească suma prevăzută la art. 2 alin. (1) la termenele și în condițiile prevăzute în prezentul contract.

ARTICOLUL 8

Obligațiile Federației

Federația are următoarele obligații:

1. Să utilizeze finanțarea numai în scopul realizării activității de promovare și reprezentare prin sport și pentru categoriile de cheltuieli aprobate de către comisia de evaluare conform anexei nr. 1.

2. Să implementeze activitatea de promovare și reprezentare prin sport pe propria răspundere, cu scopul de a atinge obiectivele de rezultat estimate:

3. Să întocmească și să prezinte Ministerului Tineretului și Sportului rapoartele solicitate și orice alte date privitoare la derularea activității.

4. Să depună la sediul Ministerului Tineretului și Sportului, în termen de cel mult 15 de zile de la finalizarea activității, decontul de cheltuieli împreună cu documentele justificative pentru suma alocată de Ministerul Tineretului și Sportului.

5. Să menționeze în toate materialele de promovare a activității de promovare și reprezentare prin sport: afișe, cataloage, programe, invitații, anunțuri, bannere publicitare, coperte de CD-uri, cărți sau orice alte tipărituri sintagma: „Acțiune finanțată de Ministerul Tineretului și Sportului” împreună cu sigla Ministerului Tineretului și Sportului.

ARTICOLUL 9

Modificarea contractului

Federația/Comitetul Național Paralimpic are obligația de a informa de îndată Ministerul Tineretului și Sportului — cel mai târziu în termen de 48 de ore de la producere — cu privire la orice eveniment sau împrejurare de natură a cauza o modificare a activității de promovare și reprezentare prin sport.

ANEXA Nr. 2
la contractul de finanțare

Federația	
PARAMETRII SPORTIVI DE REALIZAT	
Parametri de audiență și vizibilitate	Program
A. Indicatori de eficiență	
1. Cost mediu acțiune de participare/organizare de acțiuni sportive internaționale/pers. (lei)	
2. Cost mediu zilnic participare/organizare de acțiuni internaționale/persoană	
B. Indicatori fizici	
1. Numărul acțiunilor de promovare și reprezentare	
2. Număr de acțiuni sportive internaționale pentru persoanele cu dizabilități	
C. Indicatori de rezultat	
1. Gradul de finanțare al acțiunilor sportive internaționale/naționale din suma repartizată de MTS (%)	
2. Numărul de acțiuni fixate X 100	
Surse de finanțare	
A. Bugetul Ministerului Tineretului și Sportului	
din care:	
Venituri proprii ale Ministerului Tineretului și Sportului	
B. Venituri proprii ale Federației, total	
TOTAL SUME DE FINANȚARE (A + B)	

ANEXA Nr. 3
la contractul de finanțare

Federația	
OBIECTIVE DE REZULTAT ESTIMATE	
Acțiunea/Activitatea	
Activități de promovare	Promovarea unui comportament etic Promovarea valorilor europene
Activități de promovare și dezvoltare a relațiilor și schimburilor internaționale	Promovarea imaginii României Reprezentarea prin sport a României
Activități sportive internaționale pentru persoane cu dizabilități	Depășirea limitelor personale Integrare socială Atribuirea de șanse egale
Reprezentanți legali: (numele, prenumele, funcția, semnătura și ștampila Federației)	Ministerul Tineretului și Sportului Direcția politici, strategii și performanță sportivă

Ministerul Tineretului și Sportului
Beneficiar.....
Ministru,
.....

Federație

.....
Reprezentant legal,
.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

